felsfuldt venter paa at høre Evangeliet om den korsfæstede og genopstandende Jesus Kristus. Dog vil dette ikke sige, at Evangeliet slet ikke har mødt nogen Modstand paa disse Egne; thi her som mange andre Steder er Kristendommen blevet skrevet med Blod, dette gælder endnu mere om den Mission, vi skal høre om her, nemlig „Uganda Missionen".

Landet.

Landet ligger midt inde i Afrika, begrænset af Sudan — mod Nord, tysk Øst-Afrika — mod Syd, Engelsk Øst-Afrika — mod Øst og Kongostaten — mod Vest. Det er omtrent dobbelt saa stort som Danmark med 4,000,000 Indbyggere. Hvad selve Jordlinien angaar, da kan man med fuld Ret synge det samme om Uganda, som vi synger om Danmark: „Det bugter sig i Bakke-Dal". Det er ogsaa et godt og frugtbart Land; endskønt det ligger lige under Equatorlinnien, saa brænder Solen dog ikke alt op, thi det meste af Uganda ligger 4,000 Fod over Vandfladen, og Regn faar de nok af, omtrent 50 Tommer aarlig. Saa den gode Jordbund, den evige Sommer, det behagelige Klima og den veltilmaalte Regnmængde gør Landet umaadeligt frugtbart, saa Grove Rasmussen mener, at Vinfrugterne i Uganda kan staa Maal med den Vindruklase, som Spejderne fordum tog med tilbage fra Kanaan, der var saa stor, at to maatte bære den paa en Stang. (4. Mose Bog 13, 21 flg.).

Folket

er et Blandingsfolk, hvilket endnu kan ses af den lysere og mørkere Hudfarve. Rigets Grundlægger er Kintu, der paa samme Tid minder baade om den Stilling, Abraham indtager over Jødefolket, og Holger Danske for Danskerne. Ugandaerne ser nemlig tilbage til Kintu baade som deres Stamfader Præst og Konge, hvorimod hans mystiske Forsvinden og deres Sagn om hans hemmelige Opholdssted, at han engang vil komme igen og bringe en ny og herlig Tid for Ugandafolket, minder om Holger Danske.

Ligeledes er der i Ugandas Historie mange Skikkelser, som ligner meget de Kæmper, der omtales i Gl. T. Saaledes minder Kimera meget om den vældige Jæger, der er omtalt i 1. Mos. 10, „Nimrod" Kilbaga er Ugandas Samson, han kunde ene kæmpe mod 1000 og bragte altid Sejren hjem, indtil han ved Kvindelist kom i Fjendernes Vold ligesom Samson. Wakinguru minder meget om Goliath i sine Kampe, dog mangler de den lille David til at fuldføre Billedet; th. Wakinguru blev aldrig overvundet i Kamp. Ugandaernes Klædedragt er meget simpel, den bestaar kun af et Bælte, der gerne er lavet af Bark eller Skind. Kvindens Stilling er meget lav, hun bliver mere behandlet som en Træl end en fri. De fattige Mænd maa som Regel købe deres Hustruer, hvorimod de rige faar gerne flere, end de bryder sig om; de fyrstelige Personer har gerne i Hundredvis og Kongen i Tusindvis af unge Kvinder, der daglig forsøges med nye eller formindskes ved Mord, naar Kongen for Morskabs Skyld faar Lyst til at se Blodet flyde. Under saadanne Forhold kan man jo nok tænke sig, at der ikke har været nogen høj Art af Sædelighed, men derimod det modsatte Stanley siger, efter at han havde besøgt disse Stater Syd for Equator, at „han var yderst forbavset over deres aldeles unaturlige Umoralitet; ikke alene deres Nøgenhed og Barbari, men end mere deres Kannibalisme og Polygami, ja deres hele ukyske Liv, saa han nærede Tvivl om, at nogen Magt paa Jorden eller af Himlen vilde formaa at løfte dette Folk af dets dybe Fornedrelse."

Kongen i Uganda er enevældig. Ret eller Uret har ikke noget at sige, men kun hans øjeblikkelige Lune eller Indfald. Derfor flyder der ogsaa meget Blod i Uganda; den mindste Forseelse straffes med at miste et eller andet Lem, saasom Næse — Øre — Øje — Finger o. s. v.—De fleste straffes med Døden, undertiden kan der endog ske Henrettelserr i Tusindvis, saa der er næppe noget andet Land, paa hvilket det gamle Vers vil passe bedre end paa Uganda: „Blodige Jord, i hvis Skød der hades og der myrdes". — Det er da ej heller underligt, at i et Land, hvor et Menneskeliv er saa lidet regnet, at det der har kostet Missionen store Ofre at faa det bragt ind under Kristendommens Indflydelse, hvaa vi senere skal høre om. Men før jeg gaar over til at betragte Missionen, vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger angaaende Ugandaernes Religion.

Religion:

Ugandaerne kendte fra Arilds Tid kun een Gud, som de kaldte Katonda. Han staar for dem som Verdens Skaber men tillige saa højt ophøjet, at de ikke vover at tilnærme sig ham med Offer og Tilbedelse. Derimod troede de ogsaa paa en hel Mængde af underordnede Aander, hvad vi nærmest vilde kalde „Troldtøj", men som de kaldte „Lubari". Disse kunde tage Bolig i næsten hvad som helst — Vand, Træ, Sten, ja Mennesker og Dyr. Til disse Halvguder ofrede de og bad og troede, at de havde Magt og Evne til at gøre næsten alt muligt, paasøre og standse Sygdom, Krig, Tørke, o. l. Endnu før Kristendommen kom hertil, havde Muhammedanerne faaet Fodfæste i Landet, dels paa Grund af deres Slavehandel, dels paa Grund af deres Hunger for Elfenben, altsaa — Elefantjagten, hvorved ogsaa deres Religion var kommen til Landet. Dette var paa samme Tid en af de største Plager for Uganda. Ikke alene kostede Elefantjagten mange sorte Mennesker Livet, men Slavehandlerne dræbte eller bortførte under tiden hele Landsbyer og Egne og folgte især Kvinderne til Landets egne Indbyggere og fremmede derved Usædeligheden i Uganda og gjorde Slaveriet almindelig.

Af denne korte Skildring kan vi allerede begyndte at forstaa, at Sandheden af det Opraab, der i 1875 lød i England, at „Uganda stod med aabne Arme for Evangeliet", kun har været tilsyneladende, men at den Iver, Nidkærhed, Udholdenhed og Trofasthed, hvormed Gerningen blev taget op i Uganda, har Gud lagt sin rige Velsignelse til, saa at Arbejdet lykkedes.

Thi kaster vi et Blik paa Forholdene i Uganda, da maa det for os synes at være en alt andet end frodig Jordbund for Missionen. For det første var Slaveriet ganske almindeligt, især Kvindeslaveriet, for det andet var der Polygamiet og Kvindens nedværdigede Stilling; for det tredie hele Folkets moralske Fornedrelse; for det fjerde Muhammedanernes Indtrængen, der altid har været Kristendommens Fjende og for det femte Kongens Vægelsindethed — en Dag Protestant, næste Dag Hedning, for derefter at blive Muhammedaner og Dagen efter Katolik. Dette tillige med den ringe Værdi, et Menneskeliv har dernede, som en træffende har sagt: „I Afrika gaar intet hurtigt uden dette at dø", giver Forstaaelse af, at det har ingenlunde været et let Arbejde at begynde Missionen der, men at det har kostet Blod, ja maaske mere Blod end de fleste Missioner, men saa er der paa den anden Side heller ikke mange Missioner, som paa en saadan Maade har stadfæstet det gamle Ord: „De kristnes Blod er Kirkens Udsæd", som netop Missionen i Uganda.

Den 5te April 1875 ankom Stanley, den første engelske Missionær, til Uganda. Han blev overordentlig vel modtaget. Allerede samme Dag, som han kom til Landet, blev han overrakt en kongelig Gave, bestaaende af Køer, Faar, Høns o. l. Næste Dag blev han givet Audiens hos Kongen, som selvfølgelig optraadte med stor Pragt. Senere paa Dagen nød han den Ære at blive præsenteret for et begrænset Antal af Kongens Hustruer — ca. 200. Stanley opholdt sig der i omtrent 3 Maaneder og fandt, at Kongen, Mtesa, var villig til at antage Kristendommen, og var især ivrig for at læse de Brudstykker af Skriften, som Stanley oversatte paa Uganda-Sproget. Stanley var helt overrasket ved at finde saa stor Modtagelighed og skrev derfor et Brev hjem til England, som naaede hertil i November samme Aar. Opraabet deri lød saaledes: „Her, mine Herrer, her er eders Lejlighed, Folkene i Uganda kalder paa eder". Nogle Dage senere indkom der til „Det engelske Missionsselskab" af en unavnt en Sum paa $20,000 Kr. til Uganda Missionen. En Uge senere var der indkommet en lignende Sum, og snart var der tegnet ½ Million, og da Stanley nogle Aar senere atter dukkede frem fra Afrikas Indre, graa som en Olding, mager som et Skelet, halvdød af Sult, var der allerede to nidkære unge Mænd i Arbejdet for at plante Korsets Fane og forkynde: „Den gamle Saga, Budskabet uden Mage, om Jesu Kærlighed". De havde oprindelig været otte i Flok; men de lærte hurtigt, „at i Afrika gaar intet hurtigt uden dette at dø". To vendte hjem paa Grund af Sygdom to blev tilbage paa Kysten, een døde under Vejs, saa kun de tre af de otte naaede Afrikas Indre. O'Niell, som var een af de tre, blev en kort Tid hos en anden Konge lidt længere Nord paa, men da han omsider kom til Uganda, fik han og Missionær Smith, som var rejst til den nærmeste By for at modtage ham, en frygtelig Modtagelse, de blev nemlig begge to tillige med deres Følge myrdet, ingen vidste Aarsagen, og da et Liv ej har saa stor Værdi hernede, gjorde Kongen ej heller noget Forsøg paa at faa det opklaret. Dette vakte selvfølgelig stort Røre i England, da de hørte dette; thi det var unge, fromme og dygtige Mænd, til hvem store Forventninger var knyttede. Men Gud havde allerede udvalgt ham, der skulde hævne Stefanus' Mord og i 1879 ankom han til Uganda Alexander Mackey, tillige med 5 andre Missionærer, deriblandt Dr. Felkin. Der var altsaa nu 7 Missionærer i Uganda, hvilke, under Mackays Ledelse, Nidkærhed og Udholdenhed, forvandlede det dybt sunkne Folk til et kristent Folk og en kristen Stat paa mindre end en Menneskealder. Det første Mackay for Alvor tog fat paa var Skolen. Her var alle og enhver med, baade store og smaa, ja selv Kong Mtesa var meget interesseret og kom tilsyneladende ogsaa ved den Kristendommen nærmere; det varede endog ikke ret længe, før Mtesa selv begyndte at prædike; een af Missionærerne derovre fra har gengivet en af hans Prædikener saaledes: „Kom til Kristus, inden det er for sent, inden du dør."

Man kan da heller ikke sige andet, end at det var en Prædiken, man ikke let kunde tage fejl af, men derimod kunde man tage fejl af Kongens Motiver, og det gjorde de ogsaa. Det viste sig snart, at Mtesa var ikke nogen sand Kristen, men kun en Vejrhane, der drejede sig for enhver Vind. Fra den Tid af begyndte han ogsaa at svinge fra den ene Religion til den anden; en Dag var han Kristen, næste Dag Muhamedaner, endskønt han aldrig efterkom deres Forlangende „at lade sig omskære". Han var i det hele og store taget en rigtig Kujon, der ikke turde vove at udsætte sig for nogen Fare. Derfor holdt han sig ogsaa som Regel til det Parti, der øvede den største Indflydelse i Landet. Han gik endog helt tilbage til Hedenskabet. Dog kan man ikke sige andet, end at Missionen havde gode Kaar under Mtesas Styre; thi han saa vel som hele Folket agtede de Kristne højt, hvis hele Liv stod i den dybeste Kontrast til deres eget fornedrede Liv og Levnet. Især var Alex. Mackay højt agtet. Ikke alene hans Besøg hos de syge og de underfulde Bønhørelser gjorde ham elsket og agtet af enhver, men ogsaa hans ret praktiske Arbejde, t. Eks. da han lavede den første Ligkiste ved Dronningens Død, eller da han første Gang havde ladet en Brønd grave og anbragt en Pumpe i den, og Vandet strømmede, naar man tog i Pumpestangen, vilde man ikke engang nøjes med at „hæve Mackay til Skyerne", men man vilde have gjort ham til Gud — til Lubari.

Nu, Missionen gjorde gode Fremskridt, mange af de sorte blev vundne for Kristus, I 1882 blev de første 5 Ugandaer døbt og dermed Menigheden grundlagt, og allerede næste Aar samlede Mackay for første Gang 40 Ugandaer omkring Herrens Nadvers Bord. Fra nu af vilde Missionen sikkert være gaaet hurtigere frem end hidtindtil, om ikke der var kommet to store Hindringer i Vejen, der for en lang Tid næsten lamede Arbejdet. Den ene Hindring var de katolske Missionærers Ankomst, og den anden Mtesas Død.

Det gamle Ord af Luther, at „hvor Gud bygger en Kirke, bygger Satan en Synagoge" kom ogsaa til at passe her. Paven havde faaet Oplysning om den Fremgang, som Evangeliet havde i Uganda, og besluttede derfor at gøre, hvad han kunde for at standse den saa lovende Mission. De katolske Missionærer var da ogsaa fra første Færd af de protestantiske Missionærers afgjorte Fjender. De prøvede paa alle mulige Maader at sætte de evangeliske Kristne i daarligt Ry, og under den næste Konges Regering prøvede de endog ved Oprør og Mord at udrydde Protestanterne. Men imidlertid havde den engelske Regering faaet saa meget at sige i Uganda, saa den skred ind og standsede Oprøret. Mtesas Død bragte ogsaa Missionen Hindringer, idet de Konger, der kom efter ham, var ikke alene Missionens Modstandere, men prøvede endog at kvæle den ved Forfølgelse og Blodudgydelse. Den følgende Konge — Muanga — var et sandt Umenneske, paa hvem Roboams stolte Svar passer mærkværdigt godt: „Min Fader piskede eder med Svøber, jeg vil piske eder med Skorpioner". Kort efter at han var valgt til Konge lod han alle fine Brødre og Halvbrødre fængsle og kort efter myrde. Og havde han haft Mod, som han havde Lyst, var det sikkert ikke gaaet de kristne Missionærer stort bedre. Da Muanga nu turde lægge Haand paa Missionærerne, lod han sit Had gaa ud over de indfødte Kristne. Saaledes var een af Missionærerne tillige med tre Indfødte paa Vej til en anden By for der at optage et Missionsarbejde, da de pludselig blev overfaldet af nogle af Kongens Soldater, der befalede Missionæreren at drage tilbage, uagtet han endog havde faaet Kongens Tilladelse til at rejse; de tre sorte, der kun var ganske ungeMennesker, blev bogstavelig talt skaaret i Stykker, før de blev kastet paa Baalet. Disse var de første indfødte Martyrer, men de blev ikke de sidste, blandt andre led en højstaaende Embedsmand, som havde set de første tre Martyrers Frimodighed, selv Martyrdøden under grufulde Pinsler. Ligeledes Bispop Hannington, som var udsendt fra England til Uganda, faldt for Muangas Mordlyst, endog før han naaede til Landet. Og Kristne levede som paa en Vulkan, der hvert Øjeblik truede med at bryde frem; men, som man siger: „Naar Buen spændes for haardt, saa brister den," saadan skete det ogsaa her. Muanga havde før en Tid været helt venligt stemt imod de Kristne, men disse kunde alt for tydeligt mærke, at der laa noget andet bag ved og havde derfor ingen Tiltro til ham. Mange var imidlertid kommen til det Standpunkt, at nu skulde det enten briste eller bære. Han indbød derfor alle de Kristne og Muhamedanere til at vise ham den Velvillie at hjælpe ham med at grave en stor Dam; hans Mening var da, saa snart Dammen var stor nok, at kalde sine Soldater, som han havde rede, til at myrde dem alle og saa jævne dem med Jorden. Hans Plan blev ikke fuldbyrdet; thi de fleste anede Uraad og kom derfor bevæbnet. Da Kongen opdagede dette, blev han bange og forandrede i en Hast sin Plan og indbød dem alle til at holde Fest for „Muangas store Lubari" paa en Ø i den store Sø, som ligger ved Ugandas Grænse, for senere at afskære dem al Tilførsel og lade dem dø Hungersdøden. Men da de Kristne ikke vilde — Muhamedanerne ej heller — gaa ind paa dette, betog en frygtelig Angst Muanga, saa han flygtede ud af Landet. I de to Aar, Muanga var i Landflygtighed, var der flere Konger, men ingen af dem formaaede at stille den Uro, der var kommen op iblandt Folket. Intet Liv var sikkert, mange af de indfødte Kristne maatte lade Livet; men trods de gentagne Opraab om at myrde de Kristne, skete dette dog ikke Det var, som Mackay siger i sin Dagbog: „Det er Guds Haand, der holder os i Live". Til sidst blandede Muhamedanerne sig i Forholdene og indsatte en Konge, der helt og fuldt lod sig styre af dem, og Planen var saa, at nu skulde Kristendommen have sit Banesaar. Men imidlertid var Muanga, som „den fortabte Søn", gaaet i selv, og skrev derfor et ydmygt Brev til Mackay og bad ham om at hjælpe ham tilbage til sit Rige. Alex. Mackay vilde dog ikke indlade sig med ham; men de indfødte, som kun havde Valget mellem at lade sig forfølge og dræbe af Muhamedanerne eller ogsaa hjælpe deres gamle Konge til Magten igen, valgte det sidste, og de havde Lykken med sig, saa Muanga blev atter indsat i sit Rige. De Kristne mærkede ogsaa snart, at Muanga virkelig havde forandret sig. Kristendommen fik frit Løb, og det viste sig snart, at alle Vegne, hvor Ordet blev forkyndt, var de sorte villige til at modtage „den gamle Saga, Budskabet uden Mage, om Jesu Kærlighed." I 1887 var der slet ingen Skoler, og alt saa mørkt og trist ud, men 10 Aar senere var der bygget 9 Skoler, der havde et Elevantal af ca. 800. I 1907 var der bygget 180 Skoler rundt omkring i Landet med et Elevantal af ca. 33,000. Som det var med Skolerne, var det ogsaa med alle de andre Grene af Arbejdet. I 1807 var der ikke mindre end 90 Missionærer, omtrent 3000 indfødte Medhjælpere, ca. 300,000, der bekendte sig til den kristne Religion, og deraf er over 70,000 døbte og konfirmerede Medlemmer, en dejlig, velsignet Frugt af en 25 Aar lang Arbejdsdag. — Denne velsignede Frugt af Arbejdet Alex. Mackay ikke; thi han døde allerede i 1890; men han har sikkert været Sjælden i Arbejdet; han er den, der har saaet Sæden, der siden bar en saa mangfoldig Frugt. Han var en Mand, der var helt det han var, han var dybt grebet af Ugandaernes Nød og Elendighed, og selv i de uroligste Forhold vijste han, at han stolede paa en Gud der aldrig har skuffet, og han var forvisset om, at han (Gud) var Kraften bag Forhænget, der vilde føre sine Sag frem til Sejr. Mackay er den, der har lagt Grundvolden, hvorpaa de andre har bygget, og han traadte de Spor, hvori de andre fulgte. Han er nu ikke mere; men der er Brug for flere af hans Karakter i Missionsarbejdet, og lad mig faa Lov at sige til os, der gaar her med det Formaal „at tjene Missionens Herre", enten det saa bliver derude eller herhjemme, at Guds Ord har Surdejgens Kraft endnu til at udrette det, hvortil den er nedlagt, og lad vort Liv og vor Gerning være saadan, at de maa sætte et Spor i Verden, saa at baade dem, vi færdes iblandt, og de, der følger efter os i vor Gerning, kan forstaa, hvad det var, vi vilde.

Brorson Højskole.

Kennare, N. D.

Brorson Højskole begyndte sin Virksomhed for i Aar den 24. November.

Ved Aabningshøjtideligheden i Trinitatis Kirke talte Pastor Magnussen, Flaxton, alvorligt og indtrængende over Ez. 2, 3.

Efter Gudstjenesten var der Fællesspisning i Skolens Spisesal; ca. halvandet Hundrede Mennesker var til Stede.

Om Eftermiddagen talte Dr. Nielsen fra Kina, først for Børnene og siden for hele Forsamlingen.

Fængslende fortalte han om Kinesernes Liv, deres Fattigdom og Levevis, den materielle og aandelige Nød, som ruger over Folket, og Interessen for Kina vaktes yderligere ved en Række Ting, som Dr. Nielsen, havde taget med sig hjem til Fremvisning.

Ved Aftenmødet bød Skolens nye Bestyrer, Past. C. E. Nielsen, Zions Menighed, de i Dagens Løb ankomne Elever hjertelig velkommen. Han fremhævede først og sidst, at Brorson Højskole var en kristelig Højskole, hvis Maal var at føre unge til Kristus. Past. Jensen, Standard, Alberta, holdt senere et Foredrag, en Sammenligning mellem Nutiden og Reformationstiden, og Resten af Aftenen tilbragtes medSang, korte Taler og Vidnesbyrd.

Foruden Bestyreren, Past. C. E. Nielsen, er to Lærere knyttet til Skolen, der allerede kan melde fuldt Hus, 34 mandlige Elever.

Arbejdet er i fuld Gang — i Klasseværelserne om Dagen, paa Værelserne om Eftermiddagen og Aften.

Hver Dag begynder med Andagt, ledet af Past. Nielsen eller Missionær Mathiasen fra Sønderjylland, som bliver i Trinitatis Menighed Vinteren over.

Og det er Brorson Højskoles Venners Haab, at Vinteren '14—'15 maa blive af Betydning for alle Eleverne, et Mindeaar, hvori de blev dygtiggjorte til Livet.

En Elev.

Julebud
— til —
unge og gamle.

Julebud omfatter 143 Sider med følgende Indhold: „Du er højlig elsket — Jeg elsker Julen — Mellem to Juleaftener — Og Herrens Klarhed skinnede om dem — En Moder — Juleaften — Paaskemorgen — En Vinterhistorie — Advent — Gudsfrygt er nyttig til alle Ting — Bonde og Professor."

Julebud er en skøn Fredshilsen hjemme fra Faderhuset — velskikket som en Julegave, baade for unge og gamle.

Læser! du skulde købe Julebud baade for dig selv og for en eller anden, som du vilde gerne sende et god Julehilsen.

Julebud faas i Danish Lutheran Publ. House, og koster 50 Cts.

G. B. Christiansen.

Det forhaanede Kors.

En Fortælling om en Englænders Valg mellem Død og Islam. Med Forord af Oliver Ricard, 320 Sider. I illustreret Omslag 80 Cts

Blair, Nebr.

„Deres Kommissionær"

HERRER FARMERE OG KVÆGAVLERE!
HVEM ER HAN?

WINN BROS. CO.

Live Stock Commission

Union Stock Yards — So. Omaha.

OVER 16 AARS ERFARING I FORRETNINGEN.

Vort Princip er: „Ærlig Behandling af alle".

De vil faa det bedst mulige Resultat af Deres Forsendelse, hvis De henvender Dem til dem næste Gang.

Et Forsøg vil overbevise Dem.

VÆLG

Eders Kommissionær

med Forsigtighed og De faar et bedre Resultat.

Mere herom i næste Nr. Læs det.

Nu er Tiden

at arbejde for Udbredelse af Vore Blade

Enhver ny tiltrædende Holder, som betaler et Aar i Forskud, faar Bladet gratis til Nytaar. Altsaa fra nu af til 1. Jan. 1916 for et Aars Betaling. Dette gælder „Danskeren", „Kirkebladet", „De Unges Blad" og „Børnebladet".

De sædvanlige liberale Vilkaar bydes Abonnentsamlere.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

Elk Horn Højskole

afholder sit Vinterkursus fra 1. December til 1. Marts. Undervisning i almindelige Skolefag; Musik og Sang; Engelsk for Nykommere; Gymnastik.

20 Dollars maanedlig for Kost, Logis og Undervisning. Nærmere Oplysninger gives gerne af Forstanderen.

C. C. KLOTH,
Elk Horn, Iowa.

Starck Pianos

30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME

You can have a beautiful Starck piano in your own home for 30 days free trial without paying anything in advance. All we ask is that you will play upon, use and test this piano for 30 days. If, at the end of that time, you do not find it the highest grade, sweetest toned and finest piano in every way, that you have ever seen for the money, you are at perfect liberty to send it back, and we will in that event, pay the freight both ways. This Starck Piano must make good with you, or there is no sale.

Save $150.00 or More

We ship direct to you from our factory, at prices that save you upwards of $150.00 in the cost of your piano. We guarantee to furnish you a better piano for the money than you can secure elsewhere. You are assured of receiving a satisfactory sweet toned durable high grade piano.

Easy Payments

You pay no cash down, but after 30 days of trial, you can begin payment on the lowest, easiest terms ever suggested by a piano manufacturer. These terms are arranged to suit your convenience, and you can buy a piano for your home, without missing the money.

25-Year Guarantee

Every Starck Piano is guaranteed for 25 years. This guarantee has back of it the reputation of an old-established, responsible piano house. It means what it says.

Free Music Lessons

To every purchaser of Starck Pianos, we give free 50 music lessons, in one of the best known schools in Chicago. You take these lessons in your home.

2nd Hand Bargains

We have constantly on hand a large number of second-hand pianos of all standard makes taken in exchange for new Starck Pianos and Player-Pianos.

Enabe	$135.00
Steinway	92.00
Emerson	120.00
Kimball	95.00
Starck	195.00

Send for our latest second-hand bargain list.

Starck Player-Pianos

Starck Player-Pianos are rich toned, and easy to operate. You will be delighted with the many exclusive up-to-date features of these wonderful instruments, and pleased with our very low prices.

Catalogue Free

Send today for our new beautifully illustrated catalogue which gives you a vast amount of important piano information. Write today.

F. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill.